

בתי המשפט

פרש 001140/06		בית משפט מחוזי תל אביב-יפו	
תאריך:	11/07/2006	כב' השופטת אלשיך ורדה	בפני:

בעניין: פקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983 **הפקודה**

החברה א.ט.ג.נדל"ן בע"מ

נוכחים: עו"ד אוריון ב"כ המבקשת
עו"ד אילן ועו"ד כהן ב"כ החברה
עו"ד פריש ב"כ הכנ"ר
עו"ד אבני ב"כ הבנק

פרוטוקול

עו"ד אילן: הבנק אומר שלא משנה מה יקרה עם צו הפירוק את הערבות חוק מכר לא יפתר. יחד עם זאת בבית המשפט בהחלטתו בתיק א.פ. השקעות נ' הבנק לפיתוח התעשייה נאמר שעל המבקש לעמוד בעקרון תום הלב (מצוטט). אנו נמצאים במצב שכל ההליך נולד על מנת לשרת הליך אחר בבית משפט אחר. היה ויתקבל הפירוק ההליך במקום האחר לא יושע ממנו. מאידך בהליך זה מדובר אדם נכה שהוא אדם הגיוני ומתפקד למרות מחלתו. יחד עם זה יש בוררות שנמשכת שנים.

החברה אינה מכחישה את החוב כי יש פסק דין. אנו לא טוענים לחוסר תום לב מצד המבקש. אם מחטטים בין השורות אז כתוב שיש חוב שמתקרב ל-115,000 ש"ח. יחד עם זה יש הליך בוררות מתקדם לטובת החברה, עדיין אין פסק דין, ומדובר שם בכמה וכמה מיליונים. נשאלת השאלה מדוע לפרק את החברה שעתידה לקבל מיליונים בשביל חוב של 115,000 ש"ח. אם צו הפירוק ניתן מתוך שיקולים זרים לתביעת החוב דינו להדחות.

עו"ד אבני: בנסיבות רגילות יתכן שהיינו אדישים לבקשה זו מפני שהבנק הוא גם נושה בסכום הרבה יותר גדול. אבל בבית משפט שלום תלויה ועומדת תביעה שמבקשת הפירוק הגישה נגד הבנק לחילוט ערבויות חוק המכר. מה שהזעיק אותנו לכאן היא העובדה שבנוסף לנימוקים הרגילים העתיקו את כתב התביעה שתלוי ועומד בבית משפט שלום ואנו חוששים לפגיעה בזכויותינו. שאז אם יתן צו פירוק יבוא המבקש לבית משפט השלום ויראה שהטענות נדונו והוכרעו.

עו"ד פריש: אין מניעה מליתן צו פירוק גם התנגדות החברה אין הכחשה של החוב הנטען. בנסיבות אלה אין מניעה מליתן צו פירוק.

עו"ד אוריון: יש פה נסיון למנוע דיון לגופו של ענין מאחר ובבית משפט השלום טוענים שתנאים מקדמיים לפי חוק מכר דירות לא מתקיימים. והיום אומרים פה שבו נבטיח שהתנאי המקדמי לא יתקיים וכך לא יתקיים דיון לגופו של ענין. לאחר עשור שנים ענין חוסר התום ברור היכן הוא. יש לדחות טענה זו. לענין טענת הבוררות לא הוצגה כל ראיה ולכן יש להתעלם לחלוטין מטענה זו.

החלטה

עסקינן בבקשה למתן צו פירוק כנגד חברת א.ט.ג.נדל"ן בע"מ (להלן: "החברה").

לטענת המבקשת, הפרה החברה את הוראות פסק הדין אשר ניתן בתאריך 17/8/2005, בו פסקה חברתי השופטת

ד"ר דרורה לפלל כי החברה הפרה את הסכם הקבלנות אשר נחתם בין החברה לבין המבקשת. הסכם אשר נחתם בתל אביב, והידוע כגוש 7061 חלקה 229.

לאור פסק הדין נותרה החברה חייבת למבקשת סכום של \$6,860 בצירוף מע"מ, וכן סכום של 40,000 ₪ בצירוף מע"מ אשר נפסקו לחובת החברה כהשתתפות בשכר טרחתה של המבקשת בגין ניהול אותה תובענה. בסה"כ טוענת המבקשת לחיוב כספי אשר לא נפרע בסך של ₪115,7000 הנושא הפרשי הצמדה וריבית כדין.

המבקשת מציינת כי החברה מצויה בקשיים כלכליים, אינה מתפקדת כלל ולא תוכל לשוב ולתפקד ולקיים ולו חלק מחיוביה. זאת ואף זאת; מדו"ח רשם החברות אשר צורף לבקשה עולה כי לחברה חובות שלא נפרעו, בין היתר לבנק הפועלים, לו משועבדים כלל נכסיה וזכויותיה של החברה. בנוסף, טוענת המבקשת כי החברה אינה עומדת בהוראות ההסכם אשר נערך בין הצדדים, לפיו מחויבת החברה למסור לה את הממכר ואף לרשום את זכות הבעלות בו על שם המבקשת, וזאת לאור סכסוך בין החברה לבין בעלי הקרקע אשר מתנהל בהליך בוררות, וכן לאור משכנתא לטובת הבנק ואף עיקול לטובת עיריית תל אביב, אשר רובצים על הממכר.

המבקשת הגישה, במקביל להגשת בקשת הפירוק, תובענה כנגד בנק הפועלים בע"מ (להלן: "הבנק") למימוש ערבויות חוק מכר (להלן: "הערבויות"), אשר נמסרו לה על ידי הבנק בסכום כולל של כ-\$530,000, אשר שולם על ידי המבקשת לחברה.

ההתנגדות הראשונה לבקשת הפירוק הוגשה על ידי הבנק, ובה נטען כי תכליתה העיקרית של בקשת הפירוק הינה ליצור עילה למימושן של הערבויות, אשר בגינה אף הגישה המבקשת תובענה נפרדת לה מתנגד הבנק.

בדיון שנערך בפני ביום 26/4/2006, הסתבר כי החברה הגישה אף היא כתב התנגדות. בהתנגדותה חזרה החברה על האמור בהתנגדות הבנק, וטענה כי כל תכליתה של בקשת הפירוק הינה יצירת עילה למימוש שלוש ערבויות בנקאיות שהנפיק הבנק לטובת המבקשת בשנת 1996.

בדיון אשר נערך בפני היום העלה ב"כ החברה טענה נוספת, לפיה ייתכן ובסופו של הליך בוררות יוזרמו לקופת החברה כמה מיליוני שקלים.

על כך ניתן לומר שניים:

ראשית, נקבע בפסיקה זה מכבר, כי בדיקת יכולת פירעונה של החברה תעשה לאור מבחן **כושר הפירעון המסחרי**, במסגרתו נבחנת יכולתה של החברה **לעמוד בדרישות שוטפות** של פירעון חובותיה. דא עקא; **החברה אינה חולקת על קיומו של החוב למבקשת**. הדבר אף נאמר במהלך הדיון אשר נערך בפני היום, **ואין חולק כי חוב זה לא שולם**.

שנית, אמנם נכון כי בדרך כלל לא ייחשב חוסר נזילות זמני כחוסר יכולת פירעון, אולם אין בטענותיו של ב"כ החברה בדבר הליך הבוררות, בגינו צפויה קופת החברה לכאורה להתעשר במיליוני שקלים כדי להוכיח שעסקינן במצב של קשיי נזילות זמניים בלבד. לא למותר להוסיף כי אין יודעין כיצד יסתיים הליך הבוררות האמור, ומתי ואם בכלל תתעשר קופת החברה כאמור.

אוסף כי החברה אף מפנה לתמיכה בתגובתה אל החלטתי בפש"ר 1828/02 **הבנק לפיתוח תעשייה** בעניין הגשת בקשת פירוק בתום לב. אכן, על המבקש בקשת פירוק לעמוד בעיקרון תום הלב, אולם לא הונחה בפני תשתית ראייתית לחוסר תום לב, ועל כן לא מצאתי העדר תום לב מצד המבקשת בנסיבות מקרה זה.

בנסיבות העניין, זכותה של המבקשת לפעול בדרכים המוקנות לה על פי דין ולבקש מתן צו פירוק כנגד החברה. אף היותו של הבנק נושה מובטח של החברה אשר כלל נכסיה משועבד לו, אינו יכול למנוע את מתן צו הפירוק, ואי לכך אני סבורה כי יש מקום ליתן צו פירוק כנגד החברה.

אשר על כן, ניתן בזה צו פירוק לפיו:

1. החברה הנ"ל תפורק בידי בית-משפט על פי הוראות חוק החברות, תשנ"ט-1999 ופקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983.
2. כונס הנכסים הרשמי בתל-אביב ידאג לכינוס אסיפות נושים לעניין החברה שבפירוק.
3. כונס הנכסים הרשמי בתל-אביב יהיה המפרק הזמני של החברה, וזאת עד להכרעת אסיפת הנושים לזהותו של המפרק הקבוע.
4. נושאי המשרה בחברה יתייצבו מיד עם קבלת צו הפירוק במשרד הכונס הרשמי בתל-אביב, וזאת כדי למסור כל מידע שיידרש בנוגע לעסקי החברה. כן, יתייצבו המנהלים לחקירה במשרדי הכנ"ר בכל עת, לפי דרישתו.

היום ט"ו בתמוז, תשס"ו (11 ביולי 2006).

אלשיך ורדה, שופטת

תפארת